

مسنووليت متن و شکل بدوش نويسنده مضمون ميباشد، عقیده نويسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۳/۲۴

عبدالباري جهاني

لوبه بدليزې

د مارچ پر دېرويشتمه، د امريکا خارجه وزير مايک پومپيو، په څه کم يوه مياشت کې، د دوهم ځل لپاره افغانستان ته سفر وکړ. د بناغلي پومپيو سفر بي نتيجې ختم سو؛ خو په نتيجه کې د امريکا حکومت دونه په غوسه سو چې خارجه وزارت په هماغه ورځ، شخصاً د مايک پومپيو په قلم او صلاحيت، اعلاميه صادره کړه او د روان کال لپاره يې خپل مالي کومکونه تر يو ميليارډ ډالرو پوري کم کړل او د راتلونکي ۲۰۲۱ کال لپاره يې د يو ميليارډ نور کموالي تهديد وکړ. پومپيو، له کابل څخه تر روانډلو وروسته، سمدستي قطر ته ولاړ او په دوحه کې يې له طالب مشرانو سره هم وکتل.

دا چې پومپيو دا اعلاميه په دونه تفصيل او په دومره تلوار خپره کړه له دې څخه ښکاري چې په دې باره کې مخکې له مخکې فيصله سوې او متن ترتيب سوې وو. زما د دې ادعا لومړی دليل دا دی چې خارجه وزارت، هغه هم په دونه عجله او وارخطايي، د دونه جدي او حياتي اقدام او د دومره زياتو پيسو، چې سمدستي دوه ميليارډه کيرې، د کومولو او زياتولو صلاحيت نه لري. حتی جمهوررئيس ترمپ هم بايد د دونه زياتو پيسو د منظورولو او يا له يوه ځايه اخيستلو او بل ځای ته ورکولو په برخه کې له کانگريس څخه منظوري واخلي. يو احتمال به دا وي چې پومپيو عصبي سوې، له خپل صلاحيت څخه يې کار اخيستی او په اصطلاح پيښې يې تر کمبلې اوږدې کړې دي. البته دا احتمال د پومپيو په څېر يوه با تجربه ډيپلوماټ په حق کې، چې ټول عمر يې، د سي آی اي د رياست په شمول، په لوړو مقامونو کې تېر کړی دی، کمزوری ښکاري.

د خارجه وزارت په اعلاميه کې، له سره څخه تر پايه پوري، دواړه مشران، اشرف غني او عبدالله، يو شان ملامت بلل سوې او د گډ حکومت پر سر توافق ته د نه رسېدلو پړه ورباندي اچوله سوې ده؛ په داسې حال کې چې دواړه خو، د ماشومانو په څېر، يو شان ملامتېدلای نه سي. په دواړو کې به يو حتماً يو څه پر حق وي او د دوی د لجاجت صدمه بايد ټول افغان اولس ته ونه رسيرې.

د بلي خوا چې ورته وگورو، که اشرف غني پر حق وي او که نه وي دغه گړی يې د دفاع د وزارت، داخله وزارت، استخباراتو او ټولو مهمو ادارو واک په لاس کې دی. د هغه حکومت، له ټولو ستونزو او نيمگړتياوو سره، يو واقعيت دی. په مقابل کې عبدالله دوي پيښې په يوه موزه کې اچولي او ځان قانوني اولسمشر بولي؛ خو د يوه والي او يوه اولسوال د مقررولو توان ورسره نسته. په عمل کې معلومه سوه چې د ده له خوا ټاکل سوې واليان چا دفتر ته پرې نه ښودل. د وزيرانو او سفيرانو خبره خو لا پرېږده.

په دې صورت کې، زما په فکر، کابل ته د پومپيو سفر ته هيڅ حاجت نه وو بلکه خليلزاد هم عبدالله ته ويلای سوای چې هلکه هغه په سل هاوو ميليونه ډالره، چې د امريکا له برکته دي تر لاسه کړي دي، کافي دي. د بل ځل انتخاباتو لپاره تياری وکړه. او که چيرې د عبدالله په څېر يو کمزوری سياسي مشر، چې پرته له څو کړايي ميتينگونو او چيغو و هلو څخه يې نور هيڅ په وس پوره نه وي، دونه مهم دي چې پومپيو يې د خوشالولو او راضي کولو لپاره له واشنگټن څخه ورځي نو بيا خو په افغانستان کې نور داسې کسان هم سته چې هم تر عبدالله ډېر غښتلي او هم د هغه په څېر د امريکا له برکته د هر څه څښتنان سوې او تر عبدالله ډېر ټانگويه دي. گلبدین، سباف، کرزي، عطا، دوستم، خليلي او نورو لېوانو څه گناه کړې ده چې په همه شموله حکومت کې برخه نه ورکوله کيرې.

زه د دغو دلایلو په اساس، چې خدای دي وکړي زما ټول استدلال غلط وي، دې نتيجې ته رسېږم چې امريکا د ملانصرالدين پوستين ته چل جوړ کړی دی. په اصل کې يې غوښتل چې په خپله پاليسي کې ۱۸۰ درجي تغييراولي او دې کار ته يې ډېره ښه پلمه، په ډېر ښه وخت کې، په ډېره لنډه فاصله کې په لاس ورغله. دا دي هم زمور په ياد وي چې له کابل څخه قطره د پومپيو سفر ډېر بي دليله او يوازي د تفریح او سات تيري لپاره نه وو.

د اعلاميې په دوهم پراگراف کې راغلي دي «متحده ايالات له دې امله ژوره خواشيني څرگندوي چې د افغانستان جمهوررئيس اشرف غني او پخواني اجرائيه رئيس عبدالله عبدالله خارجه وزير پومپيو ته اطلاع ورکړې ده چې دوی نه سي کولای د يوه داسې همه شموله حکومت پر جوړولو باندي موافقه وکړي چې هغه د هغو ستونزو چاره وکړي چې حکومتولي، سوله او امنيت ورسره مخامخ دي او د افغانستان د خلکو د روغتيا او ښېگڼې لپاره لازم دی. متحده

د پاڼو شميره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په څير و لولئ

ایالات له دي امله له دوی څخه مایوس دی چې د دوی دغه راز سلوک د افغانستان او زموږ مشترکو گټو ته تاوان رسوي»

لومړی خو « د اطلاع ورکړې ده » له عبارت څخه په څرگنده معلومېږي چې دا خبرې او استدلال باید په مخامخ لیدنه کې نه وي سوی او دواړو مشرانو خارجه وزیر پومپيو ته خپله عقیده د مکتوب یا تلفون له لاري څرگنده کړې وي؛ چې زه هغه خپله پخوانی خبره تکراروم چې دا اعلامیه مخکې له مخکې ترتیب سوي وه. که له عبارت پردازيو څخه تېر سو نو بله خبره دا ده چې که له همه شموله حکومت څخه د پومپيو مطلب هغه مخکنی دوه سړی حکومت وي هغه خو څه باندي پنځه کاله تجربه سو، چې نه د امنیت او نه د سولې په درد لگېدی. له بلي خوا اشرف غني داسی یوه سړي ته چې د ده قدرت او داخلي امنیت او سولې ته هیڅ ډول خطر نه سي متوجه کولای ولي، په لوی لاس، په حکومت کې پوره نیمايي ونده ورکړي؟ موږ اورېدلي دي چې دا ځل عبدالله تر پخواني دوه سړي حکومت زیات امتیازات غوښتي دي او اشرف غني یې ورکولای نه سي.

زه په دي عقیده یم چې امریکا د لوبي د بشپړ بدلولو په لټه کې ده. دي حکومت، چې د منځته راوړلو او دوام بشپړ مسوولیت یې د امریکا په غاړه دی، نه یوازې نتیجه ورنه کړه بلکه امریکا ته یې، په داسي حال کې ځاني او مالي تاوانونه ورسول چې هغه هیواد ته یې هیڅ گټه ونه کړه او بده خو لا دا ده چې د په افغانستان کې د رواني جگړې پای نه چاته معلوم او نه یې سمه پیش بینی کولای سي. نه د طالبانو د له منځه وړلو او په افغانستان کې د امنیت د ټینګولو لپاره د اوباما د قواوو زیاتولو گټه وکړه او نه د ترمپ د قواوو کمولو. زه یقین لرم چې امریکا، د نړۍ د یوه ستر طاقت په حیث، د افغانستان په څېر یوه کمزوري هیواد سره د مقابلي لپاره، د خپلو عملیاتو د پلان دوهم او دریم پړاو سنجولی وو. لومړی پړاو پر ختمېدلو ټسکارې. دوهم ته یې ځان ټینګ کړی.

پای